

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ע"ב ע"א

פרשת נח

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט הזוהר

יְתֵה עַל תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. בְּגִין דְּהָא כְּרִסְיָא לְדָא, כְּמַרְאָה אָדָם דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דִּי־עֵקֶב
דְּאִיהוּ יְתִיב עָלֶה.

תרגום לעברית

וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶּא דְּמוּת כְּמַרְאָה אָדָם עָלִיו מְלַמֵּעָה - זוּהֵי תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. מִכָּאן שְׁתּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב יְשִׁימוּ אוֹתָהּ עַל תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, מִשּׁוּם שְׁזָה כֶּסֶּא לָזָה. כְּמַרְאָה אָדָם, שֶׁהוּא
הַדְּמוּת שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עָלֶיהָ.

טקסט הזוהר

רַבִּי יְהוּדָה קָם לִילֵיָא חַד לְמַלְעֵי בְּאוּרֵי־יִתָּא בְּפִלְגּוֹ לִילֵיָא בְּבִי אוּשְׁפִּיזָא בְּמִתָּא מַחְסִיָּא.
וְהָוָה תַּמָּן בְּבִיתָא חַד יוֹדָא דְּאֵתָא בְּתֵרֵי קְסִירָא דְּקִטְפִירָא. פִּתַּח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר
(בראשית כח) וְהָאֵבֶן הַזֶּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים. דָּא הִיא אֵבֶן שְׁתִּיָּה
דְּמִתָּמָן אֲשֶׁתִּיל עֲלָמָא וְעָלָה אֶתְבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא.

רַבִּי יְהוּדָה קָם לִיָּלָה אֶחָד לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה בְּאַכְסִנְיָה בְּעִיר מַחְסִיָּא, וְהָיָה שָׁם בְּבֵית יְהוּדִי אֶחָד שָׁבָא בְּשֵׁתִי אֲמַתְחוֹת שֶׁל מְלָבוּשִׁים. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (בראשית כח) וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצָּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים - זֹהִי אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה שְׁמִשָּׁם נִשְׁתַּל הָעוֹלָם וְעֲלֶיהָ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

טקסט הזוהר

זָקַף רִישִׁיָּה הַהוּא יוּדָאי וְאָמַר לָהּ הֵיא מְלָה אִיָּה אֶפְשָׁר, וְהָא אֶבֶן שְׁתִּיָּה עַד לָא אַתְבָּרִי עֲלֵמָא הוּת וּמִינָהּ אֲשַׁתִּיל עֲלֵמָא, וְאַתְּ אֲמַרְתְּ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצָּבָה. דְּמִשְׁמַע דִּיעֲקֹב שׁוּי לָהּ הַשְּׁתָּא דְכַתִּיב, (בראשית כח) וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאשׁוֹתָיו. וְתוֹ דִּיעֲקֹב בְּבֵית אֵל הָיָה וְהָיָה אֲבָנָא הוּת בִּירוּשָׁלַם.

תרגום לעברית

הָרִים רִאשׁוֹ אוֹתוֹ יְהוּדִי וְאָמַר לוֹ, דְּכָר זֶה אִיָּה אֶפְשָׁר? וְהָרִי אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה טָרַם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם הִיָּתָהּ, וּמִמֶּנָּה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם, וְאַתְּ אֲמַרְתְּ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצָּבָה, שְׁמִשְׁמַע שִׁיעֲקֹב שָׁם אוֹתָהּ עֲכָשׁוּ, שְׁכָתוּב (שם) וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאשׁוֹתָיו? וְעוֹד, שִׁיעֲקֹב בְּבֵית אֵל הָיָה, וְהָאֶבֶן הַזֹּאת הִיָּתָה בִּירוּשָׁלַם.

טקסט הזוהר

רַבִּי יְהוּדָה לָא אֶסְחָר רִישִׁיָּה לְגַבִּיָּה, פָּתַח וְאָמַר (עמוס ד) הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּכְתִיב, (דברים כז) הִסְכַּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל. מְלִי דְאִוְרִיָּיתָא בְּעֵינִין כְּוֹנָה. וּמְלִין דְאִוְרִיָּיתָא בְּעָאן לְאַתְתְּקָנָא בְּגוּפָא וּרְעוּתָא כְּחָדָא. קָם הַהוּא יוּדָאי וְאַתְלִיבֵשׁ, וְיִתִּיב לְגַבִּיָּה דְרַבִּי יְהוּדָה, וְאָמַר זְכָאִין אַתּוֹן צְדִיקָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאִוְרִיָּיתָא יוֹמָא וְלֵילִי.

רבי יהודה לא סובב ראשו אליו, פתח ואמר, (עמוס ד) הכון לקראת אלהיה ישראל, וכתוב (דברים כז) הספת ושמע ישראל. דברי תורה צריכים פונה, ודברי תורה צריכים להתתקן בגוף ורצון כאחד. קם אותו יהודי והתלבש, וישב אצל רבי יהודה ואמר, אשריכם הצדיקים שעוסקים בתורה יומם ולילה.

טקסט הזהר

אמר ליה רבי יהודה השתא דכוונת גרמה, אימא מילה דנתחבר כחדא. דהא מלי דאורייתא בעיין תקונא דגופא ותקונא דלבא. ואי לאו בערסאי שכיבנא ובלבאי אמרנא מלין. אלא הא תנינן דאפילו חד דיתיב ולעי באורייתא שכינתא אתחברת בהדיה, ומה שכינתא הכא ואנא שכיב בערסאי. ולא עוד אלא דבעיין צחותא.

תרגום לעברית

אמר לו רבי יהודה, עכשו שכונת עצמה, אמר דברך שנתחבר כאחד, שהרי דברי תורה צריכים תקון הגוף ותקון הלב, ואם לא - במטתי הייתי שוכב, ובלבי הייתי אומר דברים. אלא הרי שנינו, שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה, השכינה מתחברת עמו, ומה שכינה כאן ואני שוכב במטתי?! ולא עוד, אלא שצריכים צחות.

טקסט הזהר

ותו דכל בר נש (אחרי מות סז א) דקם למלעי באורייתא מפלגו ליליא כד אתער רוח צפון (בפלגו דליליא) קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן. והוא וכל צדיקיא דבגנתא כלהו צייתין (ליה וצייתין) לאלין מלין דנפקי מפומיה. ומה קודשא בריך הוא וכל צדיקיא מתעדנין למשמע מלי דאורייתא בשעתא דא ואנא אהא שכיב בערסאי. אמר ליה השתא אימא מילה.

ועוד, שכל בן אדם שקם לעסק בתורה מחצות הלילה, כשמתעוררת רוח צפון [בחצות הלילה], הקדוש ברוך הוא בא להשתעשע עם הצדיקים בגן עדן. והוא וכל הצדיקים שפגו, כלם מקשיבים [לו, ומקשיבים] לאותם דברים שיוצאים מפיו. ומה הקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים שמתעוררים לשמע דברי תורה בשעה הזו, ואני אהיה שוכב במטתי?! אמר לו, כעת אמר דברך.

טקסט הזוהר

אמר ליה שאילנא על מה דאמרת בפסוקא דא (רוא דאבן שתיה דאמרת) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים דא אבן שתיה. (השתא דציית למלי) היה אפשר, דהא אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות ומנה אשתיל עלמא, ואת אמרת אשר שמתי, דמשמע דיעקב שוי לה השתא. וכתוב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו.

תרגום לעברית

אמר לו, שאלתי על מה שאמרת בפסוק הזה [סוד של אבן השתיה שאמרת], והאבן ה את אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, שזו אבן השתיה, [עכשו שמקשיב לדברי] איך אפשר? שהרי אבן השתיה טרם שנברא העולם היתה, ומנה נשתל העולם, ואתה אמרת אשר שמתי, שמשמע שיעקב שם אותה כעת, וכתוב ויקח את האבן אשר שם מראשותיו?

טקסט הזוהר

ותו דיעקב בבית אל הוה ואבנא דא הות בירושלם. אמר ליה כל ארעא דישראל אכפל תחותוי וההוא אבן תחותיה הות. אמר ליה אשר שם כתיב. וכתוב והאבן הזאת אשר שמתי מצבה. אמר ליה אי ידעת מלה אימא לה.

ועוד, שיעקב בבית אל היה, והאבן הזו היתה בירושלים. אמר לו, כל ארץ ישראל התקפלה תחתיו, ואותה אבן תחתיו היתה. אמר לו, אשר שם כתוב, וכתוב והאבן ה את אשר שמתי מצבה. אמר לו, אם ידעת הדבר - אמר אותו.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניי אשבעה בהקיץ תמונתה. דוד מלכא חביבותא ודבקותא דיליה בהאי אבן הוה. ועלה אמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. וכד בעא לאסתכלא בחיזו יקרא דמריה, נטל להאי אבן בידיה בקדמיתא ולבתר עייל.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניי אשבעה בהקיץ תמונתה. דוד המלך, החביבות והדבקות שלו היתה באבן הזאת, ועליה אמר (שם קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. וכשרצה להסתכל במראה כבוד רבנו, נטל אבן זו בידו בתחלה, ואחר כך נכנס.

טקסט הזוהר

בגין דכל מאן דבעי לאתחזאה קמי מריה, לא אעיל אלא בהאי אבן. דכתיב, (ויקרא יג) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ודוד משבח גרמיה ואמר אני בצדק אחזה פניי. וכל אשתדלותיה דדוד לאתחזאה בהאי אבן כדקא יאות לגבי דלעילא.

תרגום לעברית

משום שכל מי שרוצה להראות לפני רבנו, לא נכנס אלא עם אבן זאת, שכתוב (ויקרא יג) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ודוד משבח עצמו ואומר, אני בצדק אחזה פניי. וכל השתדלותו של דוד להראות באבן זאת כראוי כלפי מעלה.

תא חזי, אברהם אתקין צלותא דצפרא ואודע טיבו דמאריה בעלמא. ואתקין הדיא
שעתא בתקונהא כדקא יאות דכתיב, (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. יצחק אתקין
צלותא דמנחה ואודע בעלמא דאית דין ואית דין ד יכול לשזבא ולמידן עלמא.

תרגום לעברית

בא ותראה, אברהם תקן תפלת הבקר והודיע טוב רבונו בעולם, ותקן אותה השעה
בתקוניה כראוי, שכתוב (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. יצחק תקן תפלת מנחה,
והודיע בעולם שיש דין ויש דין שיכול להציל ולדון את העולם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

יעקב אתקין צלותא דערבית, ובגין צלותא דא אתקין מה דלא אתקין בר נש מקדמת
דנא כדקא יאות. בגין כך שפח גרמיה ואמר

תרגום לעברית

יעקב תקן תפלת ערבית, ובשביל התפלה הזו שתקן מה שלא תקן בן אדם מקדם לזה
כראוי, לכן שפח את עצמו ואמר והאבן ה את אשר שמתי מצבה. שעד אותה שעה לא
תקן אותה אחר כמותו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.